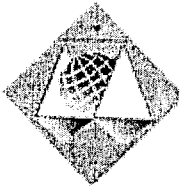

United Nations
Nations Unies

International
Criminal Tribunal
for the former
Yugoslavia

Tribunal Pénal
International pour
l'ex-Yougoslavie

02979028

*ATTESTATION BY THE PRESIDING OFFICER PURSUANT TO RULE
92 BIS(B)*

I, Kelly Philpott, Presiding Officer appointed by the Registrar of the International Criminal Tribunal for the Former Yugoslavia on 12.06.03 pursuant to Rule 92 bis of the Rules of Procedure and Evidence, with the assistance of a certified interpreter, certify;

that on 18.06.03 in Policijska uprava Karlovačka Trg. Hrvatskih Branitelja 6, 47000 Karlovac the following person appeared:

Witness's First and Last name(s): Ivan Marjanovic
Date and Place of Birth: 16.06.1928 Nova Krslja, Croatia
Identity-, or Passport No.: _____
Habitual Residence: Nova Krslja

- that in the attached statement dated 02 March 2001 ^{+ addendum of 18.06.03} and certified by the undersigned on 18.06.03 the said Ivan Marjanovic is identified as his (her) author;
- that the above-mentioned witness was provided with a version of the said statement in a language that he (she) understands;
- that the above-mentioned witness was informed, in a language that he (she) understands, by the Presiding Officer that if the contents of the written statement are not true to the best of his (her) knowledge and belief then he or she may be subject to proceedings for perjury or false testimony;
- that the above-mentioned witness was provided with a text of Rule 91 of the Rule of Procedure and Evidence, in a language he (she) understands;

Rule 92 bis

- that above-mentioned witness declared that the content of his (her) written statement are true and correct to the best of his (her) knowledge and belief;
- that no pressure was brought to bear on the witness and that he (she) voluntarily signed the attached declaration dated 18.06.03;
- that the following persons were present during the said declaration:

Mohammad Azim Arshad, Investigator
Suzana Szabo, Interpreter

Additional remarks:

Presiding
Officer

Rule 92bis

02979030

Done this 18.06.03

At Karlovac, Croatia

Signature of the Presiding Officer

Kelly Purcell

Presiding
Officer

Rule 92bis

9

**MEĐUNARODNI SUD ZA KRIVIČNO GONJENJE OSOBA
ODGOVORNIH ZA TEŠKA KRŠENJA MEĐUNARODNOG PRAVA
POČINJENA NA TERITORIJU BIVŠE JUGOSLAVIJE OD 1991.**

Dodatak izjavi svjedoka Ivana MARJANOVIĆA rođenog 16. lipnja 1928.

Želim da se u moju izjavu unesu sljedeće izmjene:

Odlomak 6, rečenica: "Tom je prilikom bio odjeven u crnu policijsku uniformu i koliko se sjećam, imao je na glavu vunenu kapu s kokardom. Na uniformi je nosio oznaku na kojoj je pisalo 'SAO Krajina'". Koliko se ja sjećam tom prilikom on je bio odjeven u JNA uniformu rezervnog oficira. Ja nisam na uniformi vidio oznaku SAO Krajina. Nisam vidio za koji čin je imao oznake. Međutim, znam od prije da je taj čovjek bio rezervni oficir i imao čin kapetana. Znam to po tome što sam ga vidao u Rakovici gdje sam prije rata bio pozivan na vježbe za rezervne vojne oficire. Također mi je taj čovjek poznat iz videnja zato što je njegov brat bio oženjen za jednu ženu iz mog sela.

Na glavi je nosio JNA kapu sa zvijezdom petokrakom; to nije bila pletena kapa, kako je napisano u originalnoj izjavi, već od čvrste tkanine. Nakon dva kilometra, kod jedne kontrolne točke koju su držali Martićevci, on je skinuo JNA kapu i na glavu stavio crnu beretku. Kad smo prošli tu kontrolnu točku, nakon jednog kilometra, on je skinuo crnu beretku i vratio JNA kapu sa zvijezdom.

Marijan, Ivo
(Potpis)

[Signature]
(Svjedoci)

18/06/03
(Datum)

[Signature]
(Svjedoci)

02979032

MEĐUNARODNI SUD ZA KRIVIČNO GONJENJE OSOBA
ODGOVORNIH ZA TEŠKA KRŠENJA MEĐUNARODNOG PRAVA
POČINJENA NA TERITORIJU BIVŠE JUGOSLAVIJE OD 1991.

IZJAVA SVJEDOKA

PODACI O SVJEDOKU:

Prezime: Marjanović
Ime: Ivan Ime oca: Mihovil
Nadimak: Spol: muški
Datum rođenja: 16.06.1928.
Mjesto rođenja: Nova Kršlja, Hrvatska

Nacionalnost: Hrvat Vjeroispovijest: katolik
Jezik/jezici koje govori: hrvatski
Jezik/jezici koje piše (ako se razlikuju od navedenih):
Jezici korišteni u toku razgovora: hrvatski/engleski

Trenutno zanimanje: Prijašnje:

Datum(i) razgovora: 02.03.2001.
Razgovor(e) vodili: William R. Hardin
Prevodilac: Sanja Novak
Imena svih osoba prisutnih tokom razgovora: William R. Hardin & Sanja Novak

Potpis: /potpisano/
(svjedok)

0200-9050-0200-9055/ZGbi

Paraf: /parafirano/
(ostali prisutni)

IZJAVA SVJEDOKA

- ① Ja sam Hrvat, rođen 16. lipnja 1928. u Novoj Kršlji. Tamo sam odrastao i završio četiri razreda osnovne škole i tamo i danas živim. Majka i otac su mi bili poljoprivrednici a i ja sam to bio cijeli svoj život. Imao sam osmero djece koja su odrasla u istoj kući u kojoj sam i ja odrastao. Služio sam vojni rok od 1945. do 1951. u Ohridu u Makedoniji, na albanskoj granici. Promaknut sam do čina višeg vodnika u jedinici za antibiološku i kemijsku zaštitu. Nakon odsluženja vojnog roka vratio sam se kući i nastavio tamo živjeti. Nova Kršlja bila je općina koju su sačinjavala sela Lipovača, Nova Kršlja, Stara Kršlja i Jamari. Lipovača se nalazi oko četiri kilometara od moje kuće a Stara Kršlja i Jamari oko dva kilometra. Godine 1991. u općini je bilo ukupno tristotinjak kuća, od toga 18 hrvatskih. Ostalo su bile kuće ljudi srpskog podrijetla.
- ② Prije 1991. nitko nikoga nije dirao. Mi Hrvati i Srbi živjeli smo zajedno, radili zajedno i dijelili iste probleme. Nisam obraćao veću pozornost politici ali se sjećam da sam slušao radio i gledao televiziju i da sam shvatio da Srbi pokušavaju stvoriti srpsku Krajinu. Čuo sam nekoliko Miloševićevih govora kao i govore još nekih političara i shvatio da ti govori unose razdor između Srba i nas, ali sam se pokušavao ne miješati. Negdje početkom 1991. prvi put sam počeo primjećivati domaće Srbe u vojnim uniformama i s puškama u ruci. Prvi puta sam shvatio da oni govori stvarno izazivaju probleme u našem kraju kad se policija razdvojila na srpsku i hrvatsku. Znao sam da su ubijeni policajci na Plitvičkim jezerima i znao sam za srpske mitinge u selima Petrova Gora, Vojnić i Korenica. Ljudi su govorili da ti mitinzi promiču srpsku stranku i ustanak protiv Hrvatske. Sjećam se srpskog referenduma 1991. godine; zapravo sam otišao glasovati u zgradu osnovne škole, ali sam ubacio prazan listić. Znao sam da su se svi Srbi iz mog kraja izjasnili za na referendumu. Znao sam da je organiziran i hrvatski referendum, ali sam se bojao otići glasovati jer je to bilo preopasno s obzirom na to da sam živio okružen Srbima. Nikad nisam vidio barikade, ali sam čuo da ih je bilo u Petrovoj Gori, Vojniću, Korenici, Slunju, Plitvičkim jezerima i sve do Karlovca.
- ③ Postalo je uobičajeno vidjeti domaće Srbe kako nose puške i automatsko oružje odjeveni u vojne uniforme, i ja sam se počeo bojati. U to su vrijeme sa mnom u kući živjeli moja žena Veronika i moj sin Marijan Marjanović. Kretanje je bilo otežano, a usto sam smatrao da je i preopasno, pa sam se uglavnom zadržavao u kući, brinuo za svoje imanje i stoku i nisam nikamo išao.
- ④ Dana 27. oktobra 1991. ujutro oko 6:00 sati, primijetio sam da je moju kuću opkolila jedinica srpske vojske. Zapovjednik te jedinice ušao je u moju kuću i rekao mi da je on komandir jedinice vojne policije iz Željave i predstavio se kao Milan Popović. U Željavi se nalazio vojni aerodrom, blizu Bihaća. Rekao je da mu je supruga iz Rakovice. Bio je odjeven u standardnu uniformu JNA i imao na glavi standardnu kapu s petokrakom zvijezdom. Ostali pripadnici njegove jedinice izgledali su kao redovni sastav JNA, ali je među njima bilo i pripadnika Teritorijalne odbrane te domaćih Srba, također u uniformi. Znao sam da su neki od njih iz Teritorijalne odbrane jer su pripadnici TO-a nosili crne jakne i crne policijske uniforme, upravo su takve uniforme neki od njih imali na sebi. Pretražili su mi kuću i uhapsili su Marijana koji je u to vrijeme imao 24 godine. Odvezli su ga vojnim kamionom. Toga su dana obišli sve hrvatske kuće i uhapsili sve mladiće koje su zatekli. Moj je sin pušten nakon petnaest dana. Doznao sam da su sve mladiće odveli u vojni zatvor u Željavi gdje su

Potpis: /potpisano/
(svjedok)

Paraf: /parafirano/
(ostali prisutni)

02979034

Prijava 02032307
Original: engleski SBB

zadržali i bez prestanka tukli između pet i petnaest dana. I moj je sin bio teško pretučen i imao masnice po cijelom tijelu. Od tih povreda ima stalne bolove u kukovima, leđima te u trbušnoj šupljini. Još mora uzimati lijekove protiv tih stalnih bolova.

- 5 Dana 28. listopada 1991., dan nakon što su mi uhapsili sina, ista se ona grupa vratila i tražila da predam pušku. Ja nisam imao nikakvu pušku koju bih mogao predati. Tad su me pretukli. Jedan me vojnik nogom udario u testise od čega sam dobio kilu. Taj me isti vojnik nekoliko puta udario kabelom a jednim od tih udaraca slomio mi je zapešće desne ruke. Sutradan su se vratili i rekli mi da nikamo ne idem, da se zadržavam u kući ili oko nje.
- 6 Nakon što sam pretučen, ali prije 1. studenog 1991., jedan domaći Srbin po imenu Neđo Kotur došao je k meni i rekao mi da su Srbi ubili neke Hrvate te da pođem s njim pokopati ih. Kotura se smatralo vojvodom domaćih Srba. U vojnom smislu to je značilo da im je zapovjednik. On je bio iz Grabovca, mjesta udaljenog samo kilometar od Lipovače. Moja je žena bila prisutna tom razgovoru. Tom je prilikom bio odjeven u crnu policijsku uniformu i koliko se sjećam, imao je na glavi vunenu kapu s kokardom. Na uniformi je nosio oznaku na kojoj je pisalo "SAO Krajina" i bio je naoružan pištoljem. Dok je bio kod mene, djelovao je jako bijesan zbog činjenice da su ti ljudi ubijeni i nije odobravao što se dogodilo. To je bilo nekoliko dana nakon što sam dobio batine, pa mi je zapešće bilo otečeno a testisi me boljeli, ali nisam imao izbora nego poći s njim.
- 7 Izašli smo i u vojnom sam vozilu ugledao Stanislava Mihića, Ivana Marjanovića (očevo ime Pero) i Ratka Crnkovića. Ratko Crnković uhapšen je kad i moj sin, ali je istog tog jutra pušten nakon što su ga pretukli. Tad je bio star dvadesetak godina. Svi ti ljudi još žive u našem kraju. Ušao sam u vozilo. Neđo je vozio. Otišli smo do kuće Mate Brozinčevića u selu Lipovača. Njegova je kuća prva u selu. Stigli smo oko 9:00 sati. Ušao sam u kuću i ugledao beživotno tijelo Mate Brozinčevića na kuhinjskoj stolici. Bio je samo u donjem rublju, poduprt stolom. Vidio sam da preko želuca ima niz od nekoliko rupa od metaka. Također sam vidio da i njegova žena Roža Brozinčević sjedi u stolici poduprta stolom. Tijelo njihova sina Mirka Brozinčevića, koji je imao nepunih dvadeset godina, ležalo je na boku na ulazu u spavaću sobu. Vidio sam da je pogođen u vrat. Imao je prostrijelnu ranu na vratu. Umotali smo sva tri leša u deke i zakopali ih ispred kuće. Mirkovo je tijelo bilo ukočeno, dok su Matino tijelo kao i tijelo njegove žene bila savitljiva. Nas četvorica koje su tamo doveli iskopali smo grob, položili u nj tijela umotana u deke, poslagali drva na tijela pa iz zatrpali zemljom. Neđo Kotur nam je dopustio da ogradimo grob, zabodemo križ i zapalimo svijeću. Dok smo mi bili vani i kopali grob, čuo sam pucnjavu iz pravca Rakovice i Grahovca i čuo sam kad bi meci zafijukali pokraj nas.
- 8 Dok smo bili tamo, Neđo Kotur je cijelo vrijeme ostao s nama zajedno s tri srpska stražara naoružana automatskim puškama. Ti su stražari bili braća iz Nove Kršlje po imenu Dujo, Milan i Dane Muškinja. Bili su odjeveni u standardnu sivomaslinastu uniformu JNA s kapama s petokrakom zvijezdom. Sjećam se da su nosili i crvene vrpce oko ruke.
- 9 Završili smo s poslom oko podneva, a onda su nas odveli u kuću Franje Brozinčevića udaljenom tridesetak metara od one prve kuće. Kad sam ušao u tu kuću, primijetio sam da su kuhinjska vrata, koja su bila staklena, propucana nečime što je sličilo rafalu jer se vidio niz rupa od metaka. U kuhinji sam ugledao tijela Franje Brozinčevića (rođenog oko 1928.), njegove žene

Potpis: /potpisano/
(svjedok)

Paraf: /parafirano/
(ostali prisutni)

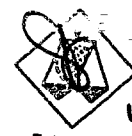
Mire "Seke" Brozinčević (nekoliko godina mlađe od Franje) i Kate Cindrić (Mirine i Marijine majke), poslagana jedno na drugo. Vidio sam i tijelo Marije "Bebe" kako leži na podu pokraj kuhinjskih vrata. Kata Cindrić je bila vrlo stara žena, ne znam točno koliko je imala godina. Nisam pregledao njihova tijela da bih znao gdje su pogodeni, ali je bilo puno krvi. Umotali smo tijela kao i ona koja smo prije zakopali, u deke. Ispred kuće se nalazilo polje i tamo smo iskopali grobove i tijela položili u njih. Ponovno smo tijela pritisnuli daskama, nabacali zemlju, ogradili grobove i zabili drveni križ.

- 10 Otprilike dva mjeseca poslije operacije Oluja 1995. godine, bio sam nazočan ekshumaciji obje te grobnice. Bila su prisutna i dva europska promatrača (jedan muškarac i jedna žena), liječnik i policija zajedno s nekoliko članova obitelji. Dok su oni iskopavali tijela, ja sam im govorio gdje je koje tijelo zakopano na obje lokacije po redoslijedu kojim smo tijela polagali u grobove.
- 11 Negdje između listopada i prosinca 1991. vidio sam da vojska na naše područje dovodi pojačanja, a vidao sam i tenkove. Pucalo se iz topničkog oružja na Rakovicu i Grabovac ali nikad nisu pucali na moje selo. Sjećam se da su u tom istom razdoblju stigle vojne postrojbe iz Crne Gore i Srbije. Vojnici su svraćali u moju kuću ili na moje imanje i govorili bi da su iz Srbije ili Crne Gore i da su ovdje da "brane srpsku Krajinu". Čuo sam kako govore: "Zašto sam došao ovamo kad su tu sami poštene ljudi, nema nikoga za ubiti." Moje je selo bilo krcato tenkovima i topničkim naoružanjem.
- 12 Zadržavao sam se u svojoj kući i dopuštali su mi da radim u vrtu oko kuće, ali nisam smio nikamo drugamo. Živjeli smo samo od onoga što smo sami uzgojili. Svako malo bi k meni svratio neki domaći Srbin i ponekad bi mi rekli neka ništa ne brinem, da smo sigurni, a drugi put bi mi rekli neka pazim jer se nikad ne zna što se može dogoditi.
- 13 U takvom smo okruženju moja žena, moj sin i ja živjeli do 4. kolovoza 1995., kad je Slavko Vukelić, domaći Srbin koji je živio četiri kilometara od moje kuće, svratio k meni i rekao mi da se javim u komandu u Kordunskom Ljeskovcu. Otišao sam tamo zajedno s Milom Marjanovićem, mojim susjedom, ali su nam tamo rekli da oni o tome ništa ne znaju. Čekali smo i poslije ponovno vidjeli Slavka koji nam je rekao da pričekamo dok on nešto obavi. Prestrašili smo se da će nas ubiti, pa smo pobjegli u šumu. Skrivao sam se u šumi dok to područje nije oslobođeno u operaciji Oluja.
- 14 Tijekom rata nisam izgubio nijednog člana obitelji i nitko iz moga sela nije stradao. Znam da su smrtno stradali neki drugi ljudi s našeg područja jer znam da je u okolnim selima ekshumirano oko 35 leševa.
- 15 Moje slomljeno zapešće nikad nije zacijelilo kako valja pa u desnoj ruci nemam snage i ne vladam njome najbolje. Dešnjak sam pa sad jedva da mogu držati kemijsku. Potrudit ću se da se na ovu izjavu potpišem najbolje što mogu.

Potpis: /potpisano/
(svjedok)

0200-9050-0200-9055/ZGhj

Paraf: /parafirano/
(ostali prisutni)

4

02979036

Prijeto 03032310
Original: engleski
SBB

POTVRDA PREVODITELJA

Ja, Sanja Novak, prevoditeljica, potvrđujem sljedeće:

- 1) Odgovarajuće sam kvalificirana i ovlaštena od strane Tajništva Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog prava počinjena na teritoriju bivše Jugoslavije od 1991., da prevodim s hrvatskog na engleski jezik, kao i s engleskog na hrvatski jezik.
- 2) Ivan Marjanović mi je dao do znanja da govori i razumije hrvatski jezik.
- 3) Gore navedenu izjavu usmeno sam prevela s engleskog na hrvatski jezik u prisutnosti Ivana Marjanovića koji je, po svemu sudeći, čuo i razumio prijevod ove izjave.
- 4) Ivan Marjanović je potvrdio da su, po njegovu znanju i sjećanju, činjenice i ostalo navedeno u ovoj izjavi istinite, onako kako sam ih prevela, što je potvrdio svojeručnim potpisom na za to predviđenom mjestu.

Datum: 02.03.2001.

Potpis: /potpisano/

Potpis: /potpisano/
(svjedok)

0297 0050 0297 0055/0297

Paraf: /parafirano/
(ostali prisutni)

3

02979037

Prijeto 03032309
Original: engleski

SBB

POTVRDA SVJEDOKA

Ova mi je izjava od šest stranica glasno pročitana na hrvatskom jeziku i sadrži sve što sam rekao po svojem znanju i sjećanju. Izjavu sam dao dobrovoljno i svjestan sam da se ona može upotrijebiti u sudskom postupku pred Međunarodnim sudom za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog prava počinjena na teritoriju bivše Jugoslavije od 1991., kao i da mogu biti pozvan da javno svjedočim pred Sudom.

Potpis: /potpisano/
Datum: 02.03.2001.

Potpis: /potpisano/
(svjedok)

0200-9050-0200-9055/ZGhj

Presiding
Officer

Paraf: /parafirano/ ⁵Rule 92bis
(ostali prisutni)

2

United Nations
Nations Unies

International
Criminal Tribunal
for the Former
Yugoslavia

Tribunal Pénal
International pour
l'ex-Yougoslavie

02979038

Prijevod

DEKLARACIJA OSOBE KOJA JE DALA PISMENU IZJAVU
U SKLADU S PRAVILOM 92 BIS

Ja,

Prezime, ime: MARJANOVIĆ, IVAN

Datum i mjesto rođenja: 16. 6. 1928, NOVA KRŠKA

Identifikacioni broj ili broj pasoša: _____

ovime potvrđujem, u prisustvu predsjedavajućeg službenika Kelly Philpott
da je sadržaj pismene izjave (izjava) koju sam dao (-la) dana 2.3.2001 / 18.6.2003
i koja je priložena ovoj deklaraciji, po mom najboljem znanju i uvjerenju, istinit i tačan.

Uručena mi je i kopija pravila 91 Pravilnika o postupku i dokazima Međunarodnog suda na jeziku koji razumijem i znam da protiv mene može biti pokrenut krivični postupak zbog lažne izjave, ukoliko sadržaj moje pismene izjave (pismenih izjava) nije istinit i tačan.

Dana: 18. 06. 03

U: Karlovac

Marijano Ivan

potpis davaoca deklaracije

Kelly Philpott

potpis predsjedavajućeg službenika

Rule 92 bis